

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 2 mei 2017 met nummer RvVb/A/1617/0814
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0006/A

Verzoekende partijen	1. de heer Ivan VERCAMMEN 2. de heer Constant VERCAMMEN vertegenwoordigd door advocaat Peter FLAMEY met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Belanghebbende	de cvba HEULENS vertegenwoordigd door advocaten Floris SEBREGHTS en Jo VAN LOMMEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 3 september 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 9 juli 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen, de belanghebbende en Natuurpunt Beheer vzw tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boechout van 14 juni 2011 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de belanghebbende onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de regularisatie van de uitbreiding en de vernieuwing van een serre, de uitbreiding van een loods, de plaatsing van een buffertank, de verplaatsing van een regenwaterbassin en de plaatsing van een wadi met tracéwijziging op een perceel gelegen te 2531 Vremde (Boechout), Beemdweg 16 met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummer 0162D3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 8 november 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist.

De behandeling van de zaak is toegewezen aan de eerste kamer.

De verzoekende partijen, de verwerende partij en de belanghebbende hebben een nota met opmerkingen ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor korte debatten op 10 januari 2017.

Advocaten Astrid LIPPENS en Ellen VOORTMANS *loco* advocaat Peter FLAMEY voeren het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Jo VAN LOMMEL voert het woord voor de belanghebbende.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

De voorzitter van de Raad stelt in voormelde beschikking van 8 november 2016 vast:

- dat de Raad de beslissing van de verwerende partij van 6 december 2012 bij arrest van 12 augustus 2014 met nummer A/2014/0554 vernietigt en aan de verwerende partij de injunctie oplegt binnen drie maanden vanaf de betekening van dat arrest een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep;
- dat voormeld arrest van de Raad met een aangetekende brief van 20 augustus 2014 betekend is aan de verwerende partij;
- dat de verwerende partij de bestreden beslissing op 9 juli 2015 genomen heeft en dat de bij injunctie opgelegde termijn om een nieuwe beslissing te nemen, overschreden is;
- dat de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, in het arrest met nr. 230.559 van 17 maart 2015 oordeelt dat de door de Raad bij injunctie opgelegde beslissingstermijnen als vervaltermijnen beschouwd moeten worden;
- dat de verwerende partij, op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing op het eerste gezicht niet meer bevoegd was de bestreden beslissing te nemen, zodat het lijkt dat de verwerende partij haar bevoegdheid overschreden heeft bij het nemen van de bestreden beslissing, die daardoor dan onwettig is;
- dat deze onwettigheid er toe kan leiden dat de Raad de bestreden beslissing vernietigt.

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen sluiten zich aan bij de vaststellingen van de Raad in voormelde beschikking van 8 november 2016.

Zij stellen dat de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, in zijn arrest van 17 maart 2015 met nummer 230.559 terecht opmerkt dat het de Raad, op basis van de destijds geldende regelgeving, niet toegestaan was om, naast de duur van de vervaltermijn, ook af te wijken van de aard van de vervaltermijn, zoals bepaald in artikel 4.7.23, § 2, VCRO.

Als gevolg hiervan kon de verwerende partij, volgens de verzoekende partijen, alleen beslissen binnen de haar opgelegde hersteltermijn en wordt haar bevoegdheid, bij het overschrijden van die termijn, uitgeput, zodat er niet nog een beslissing kan genomen worden.

Dat er cassatieberoep aangetekend is tegen het vernietigingsarrest van de Raad waarbij de injunctie met hersteltermijn opgelegd is, verandert daar, volgens de verzoekende partijen, niets aan. Volgens de verzoekende partijen wordt dat ook met zoveel woorden bevestigd in een zeer recent arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, van 10 november 2016 met nr. 236.389 (met de deputatie van de provincie Vlaams Brabant als verwerende partij).

De verzoekende partijen vragen de Raad de bestreden beslissing omwille van bevoegdheidsoverschrijding te vernietigen, ofwel in de korte debatten, ofwel, voor zover de Raad dat nodig acht, in de gewone procedure.

In ondergeschikte orde verwijzen de verzoekende partijen naar het enig middel in hun verzoekschrift en stellen zij dat de Raad minstens daarom de bestreden beslissing moet vernietigen.

2.

De verwerende partij stelt dat zij, met het oog op haar herstelbeslissing, het resultaat van het door de verzoekende partijen ingesteld cassatieberoep kon afwachten. Zij verwijst daartoe naar rechtsleer dat de door de Raad opgelegde termijn voor de herstelbeslissing een termijn van orde is (B. DE SMET, "De cassatieprocedure voor de RvS: electa una via?", *TOO* 2013, 213; A. MAES "Raad van State koppelt vervaltermijn aan injunctiebevoegdheid van Raad voor vergunningsbetwistingen", *TROS* 2015, nr. 77, 90).

Verder leidt de verwerende partij uit de op til zijnde aanpassing van het DBRC-decreet af dat ook de decreetgever die 'hersteltermijn' steeds als een termijn van orde beschouwd heeft. Zij verwijst daartoe naar het voorstel van decreet van 18 mei 2016 houdende wijziging van diverse decreten, wat de optimalisatie van de organisatie en de rechtspleging van de dienst van de Vlaamse bestuursrechtscolleges betreft (*Parl. St. VI. Parl. 2015-16*, nr. 777/1).

Volgens de verwerende partij is de bestreden beslissing dan ook niet met bevoegdheidsoverschrijding genomen, zodat geen toepassing van de korte debatten vereist is en de procedure volgens de gewone rechtspleging voortgezet moet worden.

3.

De belanghebbende partij sluit zich volledig aan bij het standpunt van de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 59, §1 van het Procedurebesluit bepaalt:

"Na registratie van een verzoekschrift kan de voorzitter van het [bestuursrechts]college of de door hem aangewezen bestuursrechter binnen een ordetermijn van dertig dagen na de datum van registratie van het verzoekschrift ambtshalve onderzoeken of:

1° het beroep doelloos is;

2° het beroep klaarblijkelijk onontvankelijk is;

3° het [bestuursrechts]college klaarblijkelijk onbevoegd is om van het beroep kennis te nemen;

4° het beroep alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep doelloos of klaarblijkelijk onontvankelijk is, of dat de Raad klaarblijkelijk onbevoegd is en of het beroep alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer een vernietiging zich opdringt op basis van een middel dat onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet nodig is.

2.

De vraag of de verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen binnen de daarvoor bepaalde vervalt termijn, heeft betrekking op de temporele bevoegdheid van de verwerende partij om de bestreden beslissing te nemen en raakt de openbare orde, zodat de Raad dit ambtshalve onderzoekt.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft zich, als cassatierechter, in het arrest met nummer 230.559 van 17 maart 2015 uitgesproken over de principiële vraag of de termijn, die de Raad aan de vergunningverlenende overheid in een vernietigingsarrest oplegt om een nieuwe beslissing te nemen, al dan niet een vervalt termijn is.

In dat arrest oordeelt de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, als cassatierechter dat een in een vernietigingsarrest van de Raad, met toepassing van het toen geldend artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO, opgelegde termijn om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep, alleen kan afwijken van de duur van de in het toen geldend artikel 4.7.23, §2, eerste lid VCRO bepaalde vervalt termijn, maar niet van de aard ervan (en dat is nadien nog bevestigd bij arresten van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, van 10 november 2016 met nummers 236.390 en 236.389).

Dat de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, in een eerder arrest een ander standpunt heeft ingenomen, doet daar geen afbreuk aan.

3.

De vaststelling dat een vergunningverlenende overheid, na de vernietiging van een vergunningsbeslissing door de Raad, buiten de door de Raad in het vernietigingsarrest, op basis van het toen geldend artikel 4.8.2, derde lid VCRO, opgelegde termijn, een nieuwe beslissing heeft genomen over het administratief beroep, moet derhalve tot de conclusie leiden dat deze vergunningverlenende overheid een vervalt termijn heeft overschreden om die beslissing te nemen, waardoor die nieuwe beslissing aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding.

Een zaak waarin dit vastgesteld wordt, kan worden beslecht met korte debatten.

4.

De verwerende partij en de belanghebbende bekritisieren vooral de aard van de hersteltermijn als vervalt termijn omwille van het niet schorsend karakter van het cassatieberoep.

Zoals de Raad ook eerder geoordeeld heeft (RvVb 27 oktober 2015, nr. RvVb/A/1516/0169) en zoals ook bevestigd door de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, als cassatierechter (arresten van 10 november 2016 met nummers 236.390 en 236.389), doet de mogelijkheid dat

tegen het arrest van de Raad, waarin de injunctie met een 'hersteltermijn' opgelegd wordt, een niet schorsend cassatieberoep kan worden ingesteld bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, geen afbreuk aan de interpretatie die de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, in het arrest van 17 maart 2015 geeft aan het juridisch karakter van de op basis van de VCRO aan een injunctie door de Raad gekoppelde hersteltermijn.

De verwijzing naar de op til zijnde aanpassing van het DBRC-decreet (Voorstel van decreet van 18 mei 2016 houdende wijziging van diverse decreten, wat de optimalisatie van de organisatie en de rechtspleging van de dienst van de Vlaamse bestuursrechtscollages betreft, zoals inmiddels goedgekeurd in de plenaire vergadering van 30 november 2016, *Parl. St.* VI. Parl. 2015-16, nr. 777/1) doet niet ter zake: een wijziging van het DBRC-decreet is geen interpretatieve bepaling van de destijds toepasselijke bepalingen in de VCRO.

De Raad oordeelt tevens dat, zoals ook duidelijk blijkt uit de parlementaire voorbereiding van het door de verwerende partij ingeroepen voorstel van decreet, de (toekomstige) verduidelijkingen in het (dan vernieuwde) DBRC-decreet samenhangen met de in dat decreet voorziene dwangsommen die verschuldigd kunnen zijn bij het verstrijken van de door de Raad opgelegde termijn voor een herstelbeslissing.

Dergelijke regeling bestond nog niet toen de VCRO de injunctiebevoegdheid van de Raad bepaalde.

5.

De Raad oordeelt dan ook dat de verwerende partij de bestreden beslissing genomen heeft buiten de aan de verwerende partij in voormeld vernietigingsarrest opgelegde vervaltermijn.

De Raad kan en moet vaststellen dat de bestreden beslissing aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding en moet op basis van dit ambtshalve middel de bestreden beslissing vernietigen.

6.

Het ambtshalve middel is dan ook gegrond.

IV. TOEPASSING VAN ARTIKEL 37 DBRC-DECREET

Wanneer de door de Raad opgelegde vervaltermijn, waarin de verwerende partij een nieuwe beslissing moest nemen, verstreken is, moet het administratief beroep van de verzoekende partijen, van de belanghebbende en Natuurpunt Beheer vzw, conform artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, geacht worden stilzwijgend te zijn afgewezen.

Onverminderd hetgeen bepaald is in artikel 4.7.23, §3, tweede lid VCRO, impliceert het verstrijken van deze termijn, waardoor de bevoegdheid van de verwerende partij zonder meer uitgeput is, dat de verwerende partij geen uitdrukkelijke vergunningsbeslissing meer kon nemen, maar integendeel, conform artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO, aan de verzoekende partijen, de belanghebbende en Natuurpunt Beheer vzw, als indieners van het administratief beroep, een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing moest bezorgen.

Dit alles heeft eveneens als gevolg dat de Raad de verwerende partij niet kan bevelen binnen een welbepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen, de belanghebbende en Natuurpunt Beheer vzw. Er is immers,

overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, een stilzwijgende beslissing waarmee dat administratief beroep geacht wordt te zijn afgewezen.

Voor zover de verwerende partij tot op heden, conform artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO, aan de verzoekende partijen, de belanghebbende en Natuurpunt Beheer vzw, als indieners van het administratief beroep, geen kennisgeving van de stilzwijgende beslissing bezorgd heeft, is de termijn, waarin men zich bij de Raad in rechte kan verzetten tegen dergelijke stilzwijgende beslissing, nog niet beginnen lopen.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het ambtshalve middel is gegrond.

2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 9 juli 2015, waarbij aan de belanghebbende onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de regularisatie van de uitbreiding en de vernieuwing van een serre, de uitbreiding van een loods, de plaatsing van een buffertank, de verplaatsing van een regenwaterbassin en de plaatsing van een wadi met tracéwijziging op een perceel gelegen te 2531 Vremde (Boechout), Beemdweg 16 met als kadastrale omschrijving, afdeling 2, sectie B, nummer 0162D3.

3. De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, worden ten laste van de verwerende partij gelegd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 2 mei 2017 door:

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS